

Núm. de Protocol: SS-076-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 3 4

PARTS:

Apel.lant-ada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Despatx A.

Apel.lant-ada: Sr. A.A.

Representant: en nom propi
Advocat: Sr. E.B.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-076-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. **Sr. Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 28 de febrer de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. A.A. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà que l'agent té dret a que li sigui reconegut un percentatge d'invalidesa per accident de treball del 15'5%, a partir del dia primer d'agost de 1995.

2.- En considerar-se agreujades ambdues parts amb aquesta resolució, van presentar recurs d'apel·lació en data 12 i 26 de març de 1996, respectivament, els quals foren formalitzats davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 16 i 22 d'abril següents. En el seu recurs, l'agent es mostra disconforme amb el percentatge d'invalidesa que li ha estat reconegut, que entén que ha de fixar-se en el 55% quant a l'element objectiu i en el 20% quant a l'element professional. Per la seva banda, la Caixa Andorrana de Seguretat Social argumenta que no és procedent atorgar un 10% en concepte d'element professional, ja que la causa determinant de la pèrdua de retribucions no és pròpiament l'accident laboral sinó la patologia preexistent.

3.- Dels respectius recursos d'apel·lació se'n va donar trasllat a la part contrària corresponent, les quals els van contestar mitjançant escrits presentats el 10 i el 13 de maig de 1996, en els quals sol·liciten la seva desestimació.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons ho disposa l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Pel que fa referència al recurs interposat per la representació de l'agent, cal distingir entre la pretensió relativa a l'increment de l'element objectiu de la seva invalidesa, és a dir, de la minva de la seva integritat corporal i, d'altra banda, la que es refereix a l'element professional.

Quant a l'element objectiu, la sol·licitud formulada per l'actor no es troba recolzada pel resultat de la prova pericial que es va dur a terme en la primera instància. En efecte, segons el parer dels facultatius informants, la incapacitat derivada de l'actual accident de treball ha de ser establerta en un 14%, la qual cosa ve a confirmar el contingut de la resolució administrativa impugnada, de manera que el recurs de l'interessat ha de ser desestimat en aquest punt.

Quant a la petició relativa a l'element professional, raons de sistemàtica aconsellen que aquesta qüestió sigui examinada a continuació, en abordar el recurs d'apel·lació interposat per la CASS, el qual es refereix de forma exclusiva a aquesta qüestió.

Tercer.- La representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social considera que resulta improcedent reconèixer a l'actor un percentatge d'invalidesa en concepte d'element professional, segons l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, ja que la pèrdua d'emoluments que ha sofert l'interessat no és conseqüència de l'accident de treball que ha patit, sinó de la malaltia preexistent que ha determinat el reconeixement d'una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup II, ja que aquesta l'incapacita per a desenvolupar qualsevol activitat retribuïda, en els termes de l'article 2 del mateix Reglament.

En termes generals, cal considerar que resulta incompatible el reconeixement d'una invalidesa per malaltia del Grup II amb l'assignació d'un determinat percentatge d'invalidesa-accident de treball en concepte d'element professional, ja que la pèrdua de retribucions que pateix l'interessat no pot ser imputada de forma simultània a la malaltia comú i a l'accident de treball. En cada cas haurà d'establir-se, doncs, si la incapacitat per a l'exercici de tota activitat laboral prové d'un desgast prematur de l'organisme (article 28 del Reglament Tècnic) o bé de les lesions patides a conseqüència d'un accident de treball (article 30 del mateix text).

En aquest cas, en que resulta de la prova pericial que la incapacitat laboral de l'agent deriva de la patologia

preexistent a l'accident que va patir el 7 de novembre de 1994, no és procedent d'incrementar l'I.P.P. en concepte d'element professional, atès que la minva de la capacitat de guany ja va ser presa en consideració en el moment de ser-li reconegut un Grup II d'invalidesa-malaltia, com a conseqüència de trobar-se incapacitat per a tot tipus d'activitat laboral.

Aquesta conclusió no resulta desvirtuada pel fet de que l'interessat no tingués encara reconeguda la invalidesa-malaltia en el moment en que es produí l'accident laboral, atès que els reconeixements mèdics posteriors van permetre establir de forma adequada l'etiologia de la incapacitat que pateix l'agent.

En conseqüència, resulta procedent estimar en els seus propis termes el recurs d'apel·lació interposat per la CASS, al temps que ha de desestimar-se el que formula l'actor.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del Poble Andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. A.A. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 8 de febrer de 1996.

-Estimar el recurs interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra l'esmentada sentència, la qual es revoca, i en conseqüència es desestima la demanda inicialment formulada per l'agent contra la resolució d'aquell organisme de data 25 de setembre de 1995, confirmatòria d'altra anterior de 27 de juliol del mateix any.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

Dolors Cervós Pifarré